

Vec C-3/09

Erotic Center BVBA

proti

Belgicku

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný hof van beroep te Gent)

„Šiesta smernica o DPH – článok 12 ods. 3 písm. a) – Príloha H – Znížená sadzba DPH – Pojem ‚oprávnenie na vstup do kina‘ – Privátna kabínka na sledovanie filmov na základe vlastnej voľby“

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Možnosť členských štátov uplatniť zníženú sadzbu na určité dodávky tovaru a poskytovanie služieb

(Smernica Rady 77/388, príloha H kategória 7 prvý odsek)

Pojem oprávnenie na vstup do kina uvedený v prílohe H kategórii 7 prvom odseku šiestej smernice 77/388 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/4, sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na platbu vykonanú spotrebiteľom s cieľom individuálne sledovať jeden alebo viacero filmov, alebo aj úryvky z filmov v súkromnom priestore, akým sú privátne videokabínky.

Okrem skutočnosti, že pojem oprávnenie na vstup do kina je potrebné vykladať v súlade s obvyklým zmyslom týchto výrazov, rozličné podujatia a zariadenia, ktorých výpočet je obsiahnutý v uvedenej prílohe H kategórii 7 prvom odseku, majú totiž spoločné predovšetkým to, že sú prístupné verejnosti na základe predchádzajúceho zaplatenia za oprávnenie na vstup, ktoré priznáva všetkým osobám, ktoré ho získajú, právo spoločne využívať kultúrne a zábavné služby, ktoré sú charakteristické pre tieto podujatia a zariadenia.

(pozri body 16, 17, 19 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 18. marca 2010 (*)

„Šiesta smernica o DPH – článok 12 ods. 3 písm. a) – Príloha H – Znížená sadzba DPH – Pojem ‚oprávnenie na vstup do kina‘ – Privátna kabínka na sledovanie filmov na základe vlastnej voľby“

Vo veci C-3/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím hof van beroep te Gent (Belgicko) z 23. decembra 2008 a doručený Súdnemu dvoru 8. januára 2009, ktorý súvisí s konaním:

Erotic Center BVBA

proti

Belgicku,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory C. Toader, sudcovia K. Schiemann (spravodajca) a P. Kriš,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. januára 2010,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Erotic Center BVBA, v zastúpení: J. van Besien, advocaat,
- belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou a W. Roels, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu pojmu „kino“ nachádzajúceho sa v prílohe H kategórii 7 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2001/4/ES z 19. januára 2001 (Ú. v. ES L 22, s. 17; Mim. vyd. 09/001, s. 341) (ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Erotic Center BVBA (ďalej len „E. Center“) a Belgickom v súvislosti s uplatňovaním či neuplatňovaním zníženej sadzby dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) na sumy, ktoré spoločnosť E. Center vyberala za používanie privátnych kabínok na sledovanie filmov umiestnených v priestoroch tejto spoločnosti.

Právny rámec

Právna úprava Európskej únie

3 §lánok 12 ods. 3 písm. a) šiestej smernice stanovuje:

„Bežnú sadzbu [DPH] stanoví každý členský štát ako percento zdaniteľného základu, ktoré je rovnaké pre dodanie tovaru a poskytovanie služieb. ...

...

Členské štáty môžu tiež použiť jednu alebo dve znížené sadzby. Tieto sadzby sa stanovujú ako percento zdaťovanej čiastky, ktoré nesmie byť menej ako 5 % a bude platiť len pre poskytovanie kategórií tovarov a služieb špecifikovaných v prílohe H.“

4 Príloha H šiestej smernice s názvom „Zoznam tovarov a služieb, na ktoré sa môžu použiť znížené sadzby DPH“ obsahuje výpočet rôznych kategórií. Kategória 7 uvedenej prílohy má nasledujúce znenie:

„Vstupné [oprávnenie na vstup – *neoficiálny preklad*] na spoločenské podujatia, do divadiel, cirkusov, na veľtrhy, do zábavných parkov, na koncerty, do múzeí, do zoologických záhrad, do kín, na výstavy a na podobné kultúrne podujatia a do podobných kultúrnych zariadení.

Príjem rozhlasového a televízneho vysielania.“

Vnútroštátna právna úprava

5 §lánok 1 ods. 1 kráľovského nariadenia č. 20 z 20. júla 1970 o stanovovaní sadzieb dane z pridanej hodnoty a o zaradení tovarov a služieb podľa týchto sadzieb (ďalej len „kráľovské nariadenie č. 20“) stanovuje, že znížená sadzba DPH vo výške 6 % sa uplatňuje na tovary a služby uvedené v tabuľke A prílohy uvedeného nariadenia.

6 V rubrike XXVIII uvedenej tabuľky A sú spomenuté tieto služby:

„Získanie oprávnenia na vstup do kultúrnych, športových a zábavných zariadení a získanie oprávnenia na používanie týchto zariadení s výnimkou:

- a) oprávnenia používať zábavné automaty;
- b) prenechania hnuteľného majetku.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

7 Dňa 15. septembra 2004 vykonali daňové orgány v priestoroch E. Center daňovú kontrolu zameranú na dodržiavanie právnych predpisov v oblasti DPH v období od 1. januára 2004 do 30. júna 2004. V nadväznosti na túto kontrolu uvedené orgány 9. novembra 2004 vyhotovili zápisnicu, v ktorej bola E. Center uložená povinnosť doplatiť daň z dôvodu, že táto spoločnosť nesprávne použila zníženú 6-percentnú sadzbu dane namiesto všeobecnej 21-percentnej sadzby na príjmy z poskytovania videokabínok. Spoločnosť E. Center bolo uložené zaplatiť údajne neodvedenú DPH vo výške 48 454,36 eura a pokutu vo výške 4 840 eur.

8 Po tom, ako bol 24. decembra 2004 E. Center doručený platobný rozkaz na zaplatenie uvedených súm, 22. marca 2005 táto spoločnosť podala na rechtbank van eerste aanleg te Brugge žalobu na zrušenie tohto platobného rozkazu. Po zamietnutí uvedenej žaloby rozsudkom z

10. septembra 2007 E. Center podala odvolanie proti tomuto rozhodnutiu na hof van beroep te Gent.

9 Pred týmto súdom E. Center uviedla, že dotknuté videokabínky spadajú do kategórie „kultúrnych, športových a zábavných zariadení“ v zmysle rubriky XXVIII tabuľky A prílohy kráľovského nariadenia ?. 20 najmä z toho dôvodu, že tieto kabínky musia byť kvalifikované ako „kino“ v zmysle kategórie 7 prílohy H šiestej smernice, ako už napokon rozhodli holandské súdy. Podľa E. Center sú počet miest na sedenie, druh premietaných filmov alebo použitá technika premietania irelevantné najmä na účely takejto kvalifikácie.

10 Belgická vláda sa domnieva, že služby poskytované v uvedených kabínkach zodpovedajú pojmu „zábavné automaty“ v zmysle uvedenej rubriky XXVIII, keďže k spusteniu premietania filmov dochádza vhođením mince do prístroja s možnosťou prepínať medzi filmami. Podľa belgickej vlády nemožno tieto kabínky považovať za „kino“, keďže nepredstavujú priestory, do ktorých prichádza skupina ľudí, aby tam spoločne sledovali jeden a ten istý film, ktorého premietanie sa začína bez akéhokoľvek priínenia divákov, ktorí predtým získali oprávnenie na sledovanie premietania tohto filmu.

11 Vnútroštátny súd uvádza, že prijatím rubriky XXVIII tabuľky A prílohy kráľovského nariadenia ?. 20 belgický zákonodarca využil možnosť priznanú článkom 12 ods. 3 písm. a) šiestej smernice v spojení s prílohou H kategóriou 7 tejto smernice, takže táto rubrika XXVIII sa má vykladať tak, že sa vzťahuje najmä na kiná v zmysle kategórie 7. Vnútroštátny súd sa domnieva, že z nevyhnutnosti vykladať vnútroštátny predpis spôsobom, ktorý je v súlade so šiestou smernicou a s jednotnými pojmami, ktoré používa, vyplýva, že ak sa dotknuté kabínky majú považovať za kiná v zmysle uvedenej smernice, nie je možné ich kvalifikovať ako zábavné automaty v zmysle uvedenej rubriky XXVIII a musí byť na ne uplatňovaná znížená 6%percentná sadzba.

12 Za týchto okolností hof van beroep te Gent rozhodol prerušiť konanie a Súdnemu dvoru položil túto prejudiciálnu otázku:

„Má byť kabínka, ktorú tvorí uzamykateľný priestor, v ktorom je miesto len pre jednu osobu, ktorá tam môže za poplatok sledovať na televíznej obrazovke filmy, pričom sama spúšťa premietanie filmu vhođením mincí, môže si voľiť medzi rôznymi filmami a počas doby, za ktorú zaplatila poplatok, môže voľbu sledovaného filmu meniť, považovaná za ‚kino‘ v zmysle prílohy H [kategórie 7] [šiestej smernice]?“

O prejudiciálnej otázke

13 Príloha H kategória 7 prvý odsek šiestej smernice sa, ako vyplýva z jej znenia, týka „oprávnenia na vstup“ na rôzne kultúrne podujatia a do rôznych kultúrnych a zábavných zariadení, ktorých výpočet obsahuje (pozri rozsudok z 23. októbra 2003, Komisia/Nemecko, C-109/02, Zb. s. I-12691, bod 25) a medzi ktorými sa nachádzajú najmä „kiná“.

14 Vzhľadom na to, že v šiestej smernici nie je definovaný pojem oprávnenia na vstup do kín uvedený v prílohe H kategórii 7, musí sa tento pojem vykladať v kontexte, v ktorom je použitý v šiestej smernici (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 2001, Komisia/Španielsko, C-83/99, Zb. s. I-445, bod 17).

15 V tomto smere, ako už uviedol Súdny dvor, z článku 12 ods. 3 písm. a) šiestej smernice vyplýva, že uplatnenie jednej alebo dvoch znížených sadzieb DPH je možnosťou, ktorá je členským štátom priznaná ako výnimka zo zásady, podľa ktorej sa uplatňuje bežná sadzba. Okrem toho podľa uvedeného ustanovenia znížené sadzby DPH môžu byť výlučne uplatňované

na dodávky tovarov a poskytovanie služieb uvedené v prílohe H tejto smernice. Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že ustanovenia, ktoré majú povahu výnimky zo zásady, musia byť vykladané doslovne (pozri najmä rozsudok Komisia/Španielsko, už citovaný, body 18 a 19 a citovaných judikatúru).

16 Z toho predovšetkým vyplýva, že pojem oprávnenie na vstup do kina je potrebné vykladať v súlade s obvyklým zmyslom týchto výrazov (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Španielsko, už citovaný, bod 20, a Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 23).

17 Okrem toho, ako to zdôraznili belgická vláda a Európska komisia, je potrebné poukázať na to, že rozličné podujatia a zariadenia, ktorých výpočet je obsiahnutý v prílohe H kategórii 7 prvom odseku šiestej smernice, majú spoločné predovšetkým to, že sú prístupné verejnosti na základe predchádzajúceho zaplatenia za oprávnenie na vstup, ktoré priznáva všetkým osobám, ktoré ho získajú, právo spoločne využívať kultúrne a zábavné služby, ktoré sú charakteristické pre tieto podujatia a zariadenia.

18 Z vyššie uvedeného vyplýva, že pojem oprávnenie na vstup do kina v zmysle prílohy H kategórie 7 prvého odseku šiestej smernice nie je možné vzhľadom na obvyklý význam tohto pojmu a v kontexte vlastnom tomuto ustanoveniu, v ktorom je uvedený, vykladať tak, že tento pojem zahŕňa platbu vykonanú spotrebiteľom s cieľom individuálne sledovať jeden alebo viacero filmov, alebo aj úryvky z filmov v súkromnom priestore, akým sú dotknuté kabíny v spore vo veci samej.

19 Na prejudiciálnu otázku je teda potrebné odpovedať tak, že pojem oprávnenie na vstup do kina uvedený v prílohe H kategórii 7 prvom odseku šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na platbu vykonanú spotrebiteľom s cieľom individuálne sledovať jeden alebo viacero filmov, alebo aj úryvky z filmov v súkromnom priestore, akým sú dotknuté kabíny v spore vo veci samej.

O trovách

20 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Pojem oprávnenie na vstup do kina uvedený v prílohe H kategórii 7 prvom odseku šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2001/4/ES z 19. januára 2001, sa má vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na platbu vykonanú spotrebiteľom s cieľom individuálne sledovať jeden alebo viacero filmov, alebo aj úryvky z filmov v súkromnom priestore, akým sú dotknuté kabíny v spore vo veci samej.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.